

[Hølmberg.]

sere, bare for at gøre opmærksom på situationens alvor. Der var for øvrigt en, der sagde til mig, at vi må lære at leve med den udvikling og i øvrigt også lære at dø med den udvikling. Det kunne godt tyde på, at der er mange, der må lære det.

Her vil jeg gerne henvise til straffelovrådets betænkning om de spirituspåvirkede motorførere, hvor der på side 39 står, at det af Statistiske Meddelelser kan udledes, at ulykker med spirituspåvirkning som hovedårsag — jeg understreger „hovedårsag“, det er altså ikke, som hr. Otto Mørch nævnte, spiritus som medvirkende årsag — i 1967 kostede 18,4 pct. af samtlige trafikdræbte livet, og i dag er procenttallet større. Hvis der i det hele taget er en mulighed for at få det ændret, var det en ganske pæn opgave i sig selv.

Men så bliver det sagt: hvis vi får en fast promillegrænse, hjælper det så på det forhold? Det er et naturligt spørgsmål at stille. Hr. Langkilde var betænkelig ved det, og det kan vi måske godt være. Jeg må dog indrømme, at som det virker i praksis, er vi også nogle, der godt kan blive betænkelige ved frikendelse, hvor promillen er langt over 1, uden at det bliver appelleret. Men det er som sagt et naturligt spørgsmål at stille. Jeg vil svare derpå, at et mindretal på 8 ud af 17 i udvalget mener, at det er rigtigt, det mente endvidere færdselssikkerhedskommissionen, der var enige om en promillegrænse, og det mente også straffelovrådet. Der er vel ingen, der kan påstå, at vi så ikke har sagkyndige bag os, selv om jeg må indrømme, at der kunne nævnes andre, der har det modsatte syn.

Hvis vi så prøver lige at gå uden for Danmarks grænser i forbindelse med det meget betænkelige ved en promillegrænse, så ser vi, at de har fast promillegrænse i Norge, Sverige, England, Frankrig, Irland, Jugoslavien og Østrig. I Holland er der fremsat forslag om en fast promillegrænse endda på 0,5, i Luxembourg ved vi der er fremsat et lignende forslag, i Schweiz arbejder man efter en fast promillegrænse og i Finland ligeså. Det er de oplysninger, vi har fået fra det danske justitsministerium, og det er bilag 64. Endvidere får vi at vide, at de, der først har fået den, ikke spekulerer på at ændre den undtagen i skærpende retning.

De forskellige grænser i de forskellige lande mener jeg ikke det har noget formål at nævne, for de går fra 0,5 og en hel del højere op. Men man har altså en fast promillegrænse at gå ud fra. Endelig et lille kort citat om den sag, og det har jeg også fået fra justitsministeriet:

„Udviklingen i udlandet går således klart i retning af anvendelse af promillegrænser“.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg har megen sympati for mindretalsforslagene fra fru Else-Merete Ross, hr. Horn og hr. Boye Hansen, og når jeg ikke har tilsluttet mig dem, er det udelukkende af realpolitiske grunde, idet jeg mente, at det var svært at finde tilslutning dertil. Men jeg har sympati herfor, ganske enkelt, fordi jeg ved, at der sker en nedsættelse af reaktionsevnen, for øvrigt uden at man rigtig selv ved det, selv ved lave promillegrænser. Der sker også en nedsættelse af synet. Hr. Otto Mørch nævnte, at der var forskellige reaktioner hos de forskellige, og det er rigtigt. Men der er én ting, der er fælles for alle, og det er, at spiritus nedsætter reaktionsevnen.

Alt det, vi drøfter, drejer sig om at få færdselsulykkerne begrænset, men jeg vil da ikke på nogen måde antyde, at mine kolleger her i folketinget eller andre, der er modstandere af den faste promillegrænse, ikke har det samme sigte, som vi har. Naturligvis har de da det. Men jeg fatter ikke, at de ikke vil være med til at skærpe den nuværende praksis. Hvad er da den? Jo, vi har fået at vide af justitsministeren, at der i praksis skulle være en fast promillegrænse på ca. 1, men det bliver med det samme bestridt af flertallet. De siger, at det ikke er rigtigt. Det tager de afstand fra, for de har mange eksempler på, at folk er blevet frikendt med en betydelig højere promillegrænse end 1,0. Men det bliver det sandelig ikke bedre af for os, der går ind for en skærpelse.

Nu kender vi i øvrigt tingets medlemmer så godt, at vi ved, at det er svært at overbevise folk herinde i salen, når de først har taget en stilling. Men til sidst vil jeg alligevel gerne have lov at sige, at hvis de, der mener, at det egentlig går ganske godt i øjeblikket med den fri bevisførelse, også mener, at det er godt nok, at den fører med sig, at mange bliver frikendt med en promille, der er over